

FOLKETINGET

Europaudvalget

Referat

af 3. europaudvalgsmøde

Dato: den 12. oktober 2018

Tidspunkt: kl. 11.00

Sted: vær. 2-133

Til stede: Erik Christensen (S), formand, Kenneth Kristensen Berth (DF), næstformand, Jan E. Jørgensen (V), Erling Bonnesen (V), Henrik Dahl (LA), Peter Hummelgaard Thomsen (S), Søren Søndergaard (EL) og Rasmus Nordqvist (ALT).

Desuden deltog: minister for fiskeri og ligestilling og minister for nordisk samarbejde Eva Kjer Hansen samt erhvervsminister Rasmus Jarlov.

L Punkt 1. Rådsmøde nr. 3645 (almindelige anliggender – art. 50) den 16. oktober 2018

EUU alm. del (18) – bilag 21 (kommenteret dagsorden)

Punktet blev behandlet for lukkede døre

L 1. Forberedelse af møde i Det Europæiske Råd (art. 50) den 17. oktober 2018

– *Status/politisk drøftelse*

Rådsmøde 3645 – bilag 1 (samlenotat)

Det Europæiske Råd 18/10-18 – bilag 2 (udkast til kommenteret dagsorden for mødet i Det Europæiske Råd (art. 50) 18/10-18)

EUU alm. del (18) – bilag 22 (udvalgsmødereferat side 1256, senest behandlet i EUU 14/9-18)

EUU alm. del (17) – bilag 1008 (udvalgsmødereferat side 1214, afrapportering fra Det Europæiske Råd 28/6-18)

EUU alm. del (17) – bilag 986 (udvalgsmødereferat side 1198 forelæggelse af møde i Det Europæiske Råd 28/6-18)

Punktet blev behandlet for lukkede døre.

2. Eventuelt

Punktet blev behandlet for lukkede døre.

3. Siden sidst

Punktet blev behandlet for lukkede døre.

FO Punkt 2. Rådsmøde nr. 3644 (almindelige anliggender) den 16. oktober
EUU alm. del (18) – bilag 21 (kommenteret dagsorden)

Ministeren for fiskeri og ligestilling og ministeren for nordisk samarbejde ville forelægge dagsordenen for rådsmødet på vegne af udenrigsministeren. Hun ville begynde med en sag, der ikke var på rådsmødedagsordenen, og som hun forelagde til forhandlingsoplæg. Resten af punkterne var til orientering.

FO 1. Forhandlinger mellem EU og Schweiz om en institutionel rammeaftale
– *Sagen er ikke på dagsordenen for rådsmødet (almindelige anliggender) den 16. oktober 2018, men forventes sat på dagsordenen for et kommende rådsmøde med henblik på vedtagelse*
Rådsmøde 3644 – bilag 2 (supplerende samlenotat)

Ministeren for fiskeri og ligestilling og ministeren for nordisk samarbejde: I 2014 vedtog Rådet forhandlingsdirektiver, der bemyndigede Kommissionen og EU's Fælles Udenrigstjeneste til at indlede forhandlinger med Schweiz om en institutionel rammeaftale. Udkastet til forhandlingsdirektiver blev ikke forelagt for Europaudvalget dengang – måske fordi der alene var tale om en rammeaftale og ikke en substantielt ny aftale. Vurderingen i dag er, at sagen bør forelægges – og nok også, at den burde have været forelagt i 2014. Jeg vil først præsentere, hvad vi ved om indholdet på nuværende tidspunkt. Derefter vil jeg orientere om den videre proces.

Forholdet mellem EU og Schweiz består i dag af et komplekst system af mere end 120 bilaterale aftaler. De mest centrale er en frihandelsaftale fra 1972 og to store serier af bilaterale sektoraftaler. Det første sæt aftaler – kendt som bilaterale aftaler I – trådte i kraft i 2002 og omfatter i alt syv aftaler, bl.a. om fri bevægelighed og gensidig åbning af markederne inden for f.eks. landbrug og transport. Endnu et sæt aftaler – kendt som bilaterale aftaler II – trådte gradvis i kraft i perioden 2005-2009. De handler primært om at styrke det økonomiske samarbejde og dækker områder som beskatning af opsparinger, forarbejdede landbrugsprodukter og bekæmpelse af svindel. De medførte også en udvidelse af samarbejdet om asyl og fri rejse inden for Schengenområdet's grænser.

Systemet af bilaterale aftaler mellem EU og Schweiz betyder, at forholdet er baseret på et ganske komplekst net af forpligtelser, som er tunge at administrere. Desuden findes der ikke en velfungerende mekanisme, hvormed man kan tilpasse aftalerne til udviklingen i EU-lovgivningen, og der findes heller ikke effektive mekanismer til overvågning eller tvistbilæggelse.

Formålet var i sin tid at igangsætte forhandlingerne om en rammeaftale for netop at skabe en bedre ramme for implementeringen af de bilaterale aftaler. Der

er altså ikke tale om en substantielt ny aftale, men om en overligger, der skal skabe bedre struktur i samarbejdet mellem EU og Schweiz. Her og nu forventes de vigtigste af de eksisterende aftaler mellem EU og Schweiz at blive omfattet af rammeaftalen. Når rammeaftalen er forhandlet på plads, forventes øvrige bilaterale aftaler at skulle opdateres til rammeaftalen.

EU har gjort det til en betingelse for yderligere schweizisk tilknytning til det indre marked, at der opnås enighed om en rammeaftale. Det er ud fra en overvejelse om, at der skal sikres en bedre balance mellem rettigheder og forpligtelser i forholdet mellem EU og Schweiz.

Forhandlingerne søges nu afsluttet inden for den nærmeste fremtid. Herefter vil aftaleudkastet blive præsenteret for medlemslandene til godkendelse i Rådet. Forventningen er, at det bliver i begyndelsen af 2019. Om aftalen skal ratificeres af medlemsstaterne, vil bero på det endelige indhold af aftalen.

En afslutning af forhandlingerne og indgåelse af aftalen er desuden afhængig af indenrigspolitiske forhold i Schweiz. Med stor sandsynlighed skal aftalen til folkeafstemning i landet. Det kræver, at der indsamles mere end 50.000 underskrifter.

Rådets forhandlingsdirektiver udstikker den retning, som Kommissionen og EU's Fælles Udenrigstjeneste forhandler ud fra. Medlemslandene har af hensyn til forhandlingerne endnu ikke set et udkast til aftaletekst. Derfor kan jeg ikke i dag give et detaljeret billede af forhandlingerne. Udvalget vil blive orienteret om sagen igen inden forhandlingernes afslutning, og når vi kender det nærmere indhold af aftalen.

Men de overordnede linjer og principper i aftalen er klare. Der forhandles om en ramme til ensartet fortolkning og anvendelse af gældende EU-ret. Det betyder, at det er de samme regler, der gælder for borgere, myndigheder og virksomheder i EU og Schweiz på de områder, hvor Schweiz deltager i det indre marked. Desuden betyder rammeaftalen, at aftalerne løbende vil blive opdateret i takt med udviklingen i EU's regler. Altså er målet, at det er de nuværende EU-regler, der gælder i Schweiz, og ikke de regler, der fandtes, da en given bilateral aftale blev indgået. Og så skal rammeaftalen sørge for, at aftalerne bliver håndhævet på en effektiv måde ved, at der bliver etableret et tvistbilæggesystem.

FO På den baggrund – og med udgangspunkt i Rådets forhandlingsdirektiver – kan regeringen støtte EU's igangværende forhandlinger med Schweiz om en institutionel rammeaftale. Regeringen lægger i den forbindelse betydelig vægt på, at der i aftalen mellem EU og Schweiz sikres en balance mellem rettigheder og forpligtelser.

Formanden indvendte, at Europaudvalget ikke opererer med begrebet "betydelig vægt" eller for den sags skyld "særlig vægt", som regeringen undertiden formulerede det. Regeringen måtte i forhandlingsoplæggene vælge mellem at "arbejde for", "lægge vægt på" eller "lægge afgørende vægt på" noget.

Han roste til gengæld ministeren for have luget ud i antallet af forkortelser og opfordrede til, at forkortelser bliver forklaret, første gang de nævnes.

Ministeren for fiskeri og ligestilling og ministeren for nordisk samarbejde svarede, at "betydelig vægt" blot var en variation af sprogbrugen, ikke et forsøg på at indføre et nyt begreb.

Hun ville sørge for at bringe budskabet om begrænsning og forklaring af forkortelser videre internt i regeringen.

Formanden opfordrede til, at regeringen ikke varierede udtryk med ordet "vægt", da det skaber forvirring, hvis der optræder flere forskellige grader af vægt end de to, udvalget opererer med. Det er vigtigt ikke at gå forkert af hinanden.

Ministeren for fiskeri og ligestilling og ministeren for nordisk samarbejde svarede, at hun gerne ville binde sig til fremover at formulere det entydigt, hvis en vægtning skal forstås anderledes end vanligt. Forklaringen på, at "betydelig vægt" cirkulerede som begreb, var, at det opstod i forbindelse med Brexit-mandatet. Men hun var enig i, at regeringen og udvalget havde en fælles interesse i ikke at bruge begreber, der ikke er forklaret ordentligt. Det tilsagn ville hun gerne give.

Søren Søndergaard spurgte, om regeringen ville lægge afgørende vægt på at opgive EU's krav om, at Schweiz fjerner reglen om, at arbejdsgivere fra EU, der sender ansatte midlertidigt ind i Schweiz for at arbejde, skal advisere om det 8 dage i forvejen og give en økonomisk sikkerhedsstillelse til betaling af eventuelle bøder. Det var en fornuftig regel, og at EU havde krævet den fjernet var en vigtig grund til sommerens sammenbrud i forhandlingerne. Det var også baggrunden for, at netop det schweiziske fagforbund sammen med det østrigske fagforbund og Det Internationale Faglige Sammenslutning (IFS eller på engelsk ITUC) ville være blandt indsamlerne af de underskrifter, der kræves for at få iværksat den nævnte folkeafstemning.

Kenneth Kristensen Berth meddelte, at Dansk Folkeparti ikke støttede forhandlingsoplægget, da de ikke var tilhængere af EU's tommelskruelinje over for Schweiz. I øvrigt skulle man ikke forvente, at en sådan aftale ville blive vedtaget

ved en folkeafstemning i Schweiz. Man måtte konstatere, at forholdet mellem EU og Schweiz ville blive fastfrosset et stykke tid.

Ministeren for fiskeri og ligestilling og ministeren for nordisk samarbejde

svarede Søren Søndergaard, at der i forhandlingerne mellem EU og Schweiz ikke ville være elementer, regeringen lagde afgørende vægt på. Regeringen ønskede en institutionel rammeaftale med Schweiz og mente, at der var lagt op til en tiltrængt modernisering.

Søren Søndergaard henviste til, at de schweiziske myndigheder hver dag registrerer 10 firmaer, som overtræder grundlæggende sikkerhedsforhold og regler i landet. Der er ved landets domstole afgjort 19.200 sager primært mod firmaer i EU – ikke mindst firmaer i det sydlige Tyskland – som sender arbejdere ind i Schweiz og overtræder reglerne i den gældende aftale. De kan kun retsforfølges på grund af de schweiziske regler om depositum og advisering inden 8 dage. Synspunktet deles af schweiziske, østrigske og den internationale fagbevægelse. Men EU krævede reglen fjernet i den frie bevægeligheds hellige navn. Det ville komme til at koste nogle arbejdere livet og andre førligheden, og det ville betyde dårligere lønninger. Den slags ville ikke blive vedtaget med Enhedslistens stemme.

Formanden konkluderede, at der ikke var flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Dansk Folkeparti og Enhedslisten havde ytret sig imod det.

2. MFF 2021-2027

– *Politisk drøftelse/ Status*

KOM (2018) 0321, KOM (2018) 0326, KOM (2018) 0327, KOM (2018) 0328, KOM (2018) 0323, KOM (2018) 0325 og KOM (2018) 0322

Rådsmøde 3644 – bilag 1 (samlenotat side 2)

EUU alm. del (17) - svar på spm. 352 om, hvornår regeringen vil forelægge MFF'en til forhandlingsoplæg i Folketingets Europaudvalg, fra finansministeren

KOM (2018) 0322 – bilag 2 (oversigt over realisering af dansk forhandlingsmål)

KOM (2018) 0322 - svar på spm. 3 om, hvilke områder inden for ministerens ressort, som ministeren i mindst grad giver den ofte omtalte "merværdi" for det europæiske samarbejde, fra finansministeren

EU-note (17) – E 27 (EU-note af 8/5-18)

EUU alm. del (18) – bilag 23 (udvalgsmødereferat side 1263, senest behandlet i EUU 14/9-18)

Ministeren for fiskeri og ligestilling og ministeren for nordisk samarbejde:

På selve rådsmødet forventes der en overordnet, politisk drøftelse af status over forhandlingerne om den flerårige finansielle ramme, også kaldet MFF. Forinden forventes en uformel frokostdrøftelse. Drøftelsen vil tage udgangspunkt i en fremskridtsrapport fra det østrigske formandskab.

Vi nærmer os altså begyndelsen på de egentlige forhandlinger. Der har siden offentliggørelsen af det overordnede forslag den 2. maj 2018 primært foregået en teknisk afklaring af det komplicerede forslag, Kommissionen har fremlagt. Samtidig er Rådet og Kommissionen på teknisk niveau i færd med at identificere de emner og delelementer, der ventes at blive centrale, når de egentlige forhandlinger går i gang.

Jeg kan forstå, at udvalgsmedlemmerne har stillet en række spørgsmål til bl.a. udenrigsministeren og finansministeren om processen for forhandlingerne og snitfladerne ministrene imellem. Jeg vil derfor kort give et overordnet oprids af arbejdsdelingen for forhandlingerne.

MFF-forhandlingerne finder sted i henholdsvis ét centralt spor og en række decentrale spor. I det centrale spor forhandles først og fremmest det overordnede udgiftsniveau samt de overordnede politiske prioriteter, mål og pejlemærker. Det er her, at man forhandler fordelingen af midler på budgetkategorier og større programmer, centrale fordelingskriterier, primære indsatsområder og effektiv ressourceanvendelse samt horisontale spørgsmål som f.eks. fordelingen og

3. Europaudvalgs møde 12/10 2018

antallet af instrumenter inden for og uden for budgettet. Også indtægtssiden behandles i det centrale spor.

Det tværgående ansvar for sagen hører under finansministerens ressort. Det er derfor finansministeren, som senere vil indhente forhandlingsoplæg her i udvalget om de forhold, jeg her har nævnt.

I de såkaldte decentrale spor forhandles det nærmere indhold i instrumenter og programmer. Kommissionen har løbende fremsat en lang række forslag til de underliggende retsakter efter offentliggørelse af det overordnede forslag. Disse forslag fastlægger indhold såsom regulering og prioriteter inden for de enkelte instrumenter og behandles i de enkelte rådsformationer. Det skal sikre, at eksempelvis miljø- og fødevarerministre behandler det nærmere indhold af landbrugspolitikken, transportministre det nærmere indhold af den såkaldte Connecting Europe Facility osv.

Forhandlingerne i rådsformationerne vil normalt afsluttes med en såkaldt delvis generel indstilling, hvor beløbet til budgetkategorien/instrumentet afventer afslutningerne af de centrale MFF-forhandlinger, mens det øvrige indhold lukkes.

Det betyder, at arbejdet med instrumenter og programmer foregår parallelt med de centrale MFF-forhandlinger, men at generelle indstillinger i deres helhed først kan tiltrædes, når de samlede politiske og økonomiske rammer er fastlagt i det centrale spor. Ud fra en konkret vurdering vil de ressortansvarlige ministre forelægge de specifikke sektorretsakter til forhandlingsoplæg her i udvalget.

På det eksterne område, som jeg ved, udvalget har interesseret sig for, vil ministeren for udviklingssamarbejde og udenrigsministeren hver især forelægge indholdet af en række eksterne instrumenter til forhandlingsoplæg her i Europaudvalget.

Udenrigsministeren vil tage forhandlingsoplæg til henholdsvis førtiltrædelsesinstrumentet og beslutningen om oversøiske lande og territorier, herunder relationerne mellem EU på den ene side og Grønland og Danmark på den anden.

Ministeren for udviklingssamarbejde vil forelægge instrumentet for naboskab, udvikling og internationalt samarbejde – ofte forkortet NDICI – her i udvalget.

Rasmus Nordqvist udtrykte sin frustration over, at det trods mange forsøg på afklaring stadig ikke fremgik, hvilken minister man skulle gå til for at få ændret på Kommissionens forslag til den overordnede arkitektur. Han var især interesseret i, hvem der havde ansvaret for den budgetdel, der vedrører samlingen af de eksterne instrumenter. Man kunne arbejde meget med at flytte rundt på tal-

lene nedenunder, men når først arkitekturen var på plads, fik det konsekvenser mange år ud i fremtiden. Finansministeren henviste ham til fagministrene, men når man spurgte dem, henviste de tilbage til finansministeren. Det kunne derfor blive nødvendigt at indkalde finansministeren i samråd med en række andre ministre for at finde ud af, hvis ressort det hørte under.

Han var nysgerrig efter at vide, om var begyndt at diskutere den overordnede budgetramme. Undersøgte regeringen, om rammen var kompatibel med Paris-aftalen og FN's verdensmål? Og hvornår ville Folketinget blive inddraget, og hvornår ville de forskellige forhandlingsoplæg blive forelagt for udvalget? Det var vigtigt at interessere sig for rammerne og ikke kun for, om landene betaler 1 pct. i bidrag, for den politiske diskussion var gået i gang i EU.

Ministeren for fiskeri og ligestilling og ministeren for nordisk samarbejde svarede, at de overordnede prioriteringer var finansministerens ressort, mens fagministrene tog sig af de enkelte budgetposter. Det var også finansministeren, der havde ansvaret for, hvordan internationale aftaler er tænkt ind i budgettet. Det ville være relevant at spørge ham, når han forelagde sit forhandlingsoplæg i udvalget. Det var lidt svært på stående fod at sige, hvilken minister Rasmus Nordqvist skulle have fat i, for det afhang af det konkrete emne, han gerne ville afklaret – men hun ville gerne på regeringens vegne give tilsagn om at bistå med en større afklaring om MFF'ens arkitektur.

Rasmus Nordqvist takkede for ministerens udtrakte hånd, men præciserede, at han allerede var blevet sendt rundt fra minister til minister. Han ville derfor indkalde finansministeren og en række fagministre til et fælles samråd, for så kunne de henvise til hinanden ved bordet og selv finde ud af, hvem der havde ansvaret.

**3. Forberedelse af møde i Det Europæiske Råd den 18. oktober 2018
(udkast til konklusioner)**

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3644 – bilag 1 (samlenotat side 16)

Det Europæiske Råd 18/10-18 – bilag 4 (udkast til konklusioner)

Det Europæiske Råd 18/10-18 – bilag 1 (udkast til kommenteret dagsorden for mødet i Det Europæiske Råd 18/10-18)

Ministeren for fiskeri og ligestilling og ministeren for nordisk samarbejde:

Som bekendt har statsministeren allerede forelagt selve mødet i Det Europæiske Råd for Europaudvalget i tirsdags, og jeg vil derfor ikke gå i dybden med dagsordenen for mødet.

På rådsmødet for almindelige anliggender vil fokus alene være på udkastet til konklusioner for mødet i Det Europæiske Råd. Det er min forventning, at Rådet den 16. oktober vil tage udkastet til konklusioner til efterretning, og at medlemslandene vil fremhæve deres vigtigste nationale positioner på emnerne.

Fra dansk side vil vi gå aktivt ind i drøftelserne af konklusionsudkastet og søge at fremme de danske interesser inden for migration og intern sikkerhed, herunder cybersikkerhed.

4. Opfølgning på møder i Det Europæiske Råd

– *Status*

Rådsmøde 3644 – bilag 1 (samlenotat side 18)

Det Europæiske Råd 28-29/6-18 – bilag 12 (konklusioner fra mødet i Det Europæiske Råd 28/6-18)

EUU alm. del (17) – bilag 1008 (udvalgsmødereferat side 1214, afrapportering fra Det Europæiske Råd 28/6-18)

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

5. Retsstatsprincipper i Polen

– *Orientering*

KOM (2017) 0835

Rådsmøde 3644 – bilag 1 (samlenotat side 20)

KOM (2017) 0835 – bilag 2 (kommissionens indspil om retsstatsprincipperne i Polen)

KOM (2017) 0835 – bilag 1 (konsekvenser for andre EU-medlemslande ved manglende overholdelse af retsstatsprincipperne i Polen)

EUU alm. del (17) - svar på spm. 214 om redegørelse for de forskelle, der måtte være, mellem på den ene side de tidligere gældende regler for højesteretsdommere i Polen i form af afgrænsede ansættelsesperioder og på den anden side de nugældende regler, der efter sigende medfører såkaldt "tvangspensionering" af dommere, fra udenrigsministeren
EUU alm. del (18) – bilag 23 (udvalgsmødereferat side 1259, senest behandlet i EUU 14/9-18)

Ministeren for fiskeri og ligestilling og ministeren for nordisk samarbejde:

Der lægges i denne omgang ikke op til en egentlig drøftelse af den igangværende artikel 7-procedure, og det er ikke forventningen, at Polen vil fylde meget på dagsordenen for dette møde. Der har som bekendt indtil nu været to høringssessioner. Denne gang forventes dog alene en status over den igangværende procedure. Man vil herefter på et kommende rådsmøde eventuelt vende tilbage til høringen af Polen for at kaste yderligere klarhed over forholdene.

Kenneth Kristensen Berth udtrykte på Dansk Folkepartis vegne en principiel uenighed i, at EU blandede sig i Polens indre anliggender.

6. Unionens grundlæggende værdier i Ungarn

– Orientering

Rådsmøde 3644 – bilag 1 (samlenotat side 23)

Ministeren for fiskeri og ligestilling og ministeren for nordisk samarbejde:

Heller ikke for Ungarns vedkommende lægges op til en egentlig drøftelse. Processen er kun lige sat i gang af Europa-Parlamentet. Formandskabet forventes derfor på rådsmødet at orientere om den videre proces. Aktiveringen af traktatens artikel 7 er som bekendt en alvorlig sag. Det er afgørende, at alle medlemslande respekterer de grundlæggende værdier. Fra regeringens side finder vi det derfor vigtigt, at der skabes størst mulig klarhed over den faktiske situation i Ungarn. Det kunne f.eks. ske ved, at Kommissionen udarbejder et skriftligt grundlag for den videre behandling i Rådet.

Kenneth Kristensen Berth ville også i spørgsmålet om Ungarn på Dansk Folkepartis vegne udtrykke principiel modstand mod, at EU blandede sig i landenes indre anliggender. Mere specifikt var den rapport om Ungarn, Europa-Parlamentet havde stemt om, den værste omgang juks, han nogensinde havde læst – en fornærmelse ikke blot mod Ungarn, men også mod Europa-Parlamentet selv. Det var latterligt at skrive, at der var problemer med antisemitisme i landet, når den israelske premierminister Netanyahu havde kaldt Ungarn Israels bedste ven i Europa. Det var en pinlig forestilling at være vidne til, som alene var motiveret af en legitim politisk uenighed, og det var uforståeligt, at regeringen fulgte i Europa-Parlamentets spor.

Ministeren for fiskeri og ligestilling og ministeren for nordisk samarbejde noterede sig Kenneth Kristensen Berths synspunkter.

7. Eventuelt

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

8. Siden sidst

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

FO Punkt 3. Rådsmøde nr. 3643 (landbrug og fiskeri - fiskeridelen) den 15. oktober

EUU alm. del (18) – bilag 21 (kommenteret dagsorden)

Ministeren for fiskeri og ligestilling og ministeren for nordisk samarbejde ville forelægge punkt 1 til forhandlingsoplæg og de øvrige punkter til orientering.

FO 1. Forslag til Rådets forordning om fastsættelse for 2019 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande i Østersøen

– *Politisk enighed*

KOM (2018) 0608

Rådsmøde 3643 – bilag 2 (samlenotat side 2)

KOM (2018) 0608 – bilag 2 (henvendelse af 9/10-18 fra Danmarks Fiskeriforening)

KOM (2018) 0608 – bilag 3 (kopi af MOF alm. del - svar på spm. 9 - kommentar til henvendelse af 5/10-18 fra Fiskernes Filetfabrik A/S)

EUU alm. del (17) – bilag 70 (udvalgsmødereferat side 66, forhandlingsoplæg om kvoter for 2018 forelagt 6/10-17)

Ministeren for fiskeri og ligestilling og ministeren for nordisk samarbejde:

For torsk i den vestlige del af Østersøen foreslår Kommissionen en stigning i kvoten på 31 pct. Lukkeperioden for fiskeri efter torsk i februar og marts måned fjernes. Der videreføres begrænsning for det rekreative fiskeri efter torsk på 5 stk. pr. dag. Det er en lille lempelse i forhold til reglerne i år, hvor begrænsningen også var 5 stk. pr. dag, men kun 3 stk. pr. dag i lukkeperioden for det kommercielle fiskeri – altså i februar og marts måned. I den østlige del af Østersøen foreslås en reduktion af torsk kvoten på 15 pct.

For sild i den vestlige Østersø foreslås en drastisk reduktion i kvoten på 63 pct. I den centrale Østersø foreslås en reduktion for sild på 26 pct.

For brisling foreslås en mindre stigning i kvoten, mens der for laks og rødspætte er pænt store stigninger.

I Østersø samarbejdet BALTFISH arbejder vi på at opnå en fælles henstilling om det foreliggende forslag om fiskerimuligheder for 2019. Det vil styrke vores forhandlingsposition i Rådet, såfremt det lykkes BALTFISH-landene at blive enige.

Regeringen kan generelt støtte hensigten om at sikre et bæredygtigt fiskeri. Vi har noteret os den positive udvikling for torsk i den vestlige Østersø. Samtidig er der dog grund til bekymring især for sild i den vestlige Østersø samt for sild i den centrale Østersø og torsk i den østlige Østersø.

Som generelt princip kan regeringen tilslutte sig, at kvoterne i Østersøen fastsættes på grundlag af forvaltningsplaner, den videnskabelige rådgivning og målsætningen om maksimalt bæredygtigt udbytte (MSY) i henhold til reformen af den fælles fiskeripolitik.

Regeringen finder det vigtigt, at reduktionen i TAC for sild i den vestlige Østersø bliver mindre, end Kommissionen lægger op til.

Regeringen vil arbejde for, at der findes en tilfredsstillende samlet løsning for torsk i Østersøen, der indebærer en større stigning i TAC for 2019 for den vestlige Østersø, end Kommissionen har lagt op til. I den forbindelse kan regeringen tilslutte sig en videreførelse af visse restriktioner for det rekreative fiskeri efter torsk i den vestlige Østersø. Disse restriktioner bør dog balanceres i forhold til den samlede TAC.

Regeringen finder det vigtigt, at fiskeriet efter brisling kan opretholdes fuldt ud. Der bør således findes en løsning, der giver mulighed for passende bifangstmuligheder for sild.

Regeringen forholder sig generelt skeptisk over for eventuelle lukkeperioder og vil arbejde for, at lukkeperioden i den østlige Østersø ophæves.

Der må forudses vanskelige forhandlinger, især hvad angår sild og torsk i den vestlige Østersø.

FO Regeringens forhandlingsoplæg går ud på: at man fra dansk side kan tilslutte sig forslaget til fiskerimuligheder for 2019 eller et kompromisforslag, der kan opnås enighed om, idet man

- lægger vægt på, at der fastsættes en mindre reduktion i TAC for sild i den vestlige Østersø, end Kommissionen har lagt op til,
- arbejder for, at der findes en tilfredsstillende samlet løsning for torsk i Østersøen, der indebærer en større stigning i TAC for 2019 for det vestlige forvaltningsområde end Kommissionen har lagt op til, samt fjernelse af lukkeperioden for fiskeri efter torsk i den østlige Østersø,
- tilslutter sig en videreførelse af visse restriktioner for det rekreative fiskeri efter torsk, som er afbalancerede i forhold til den samlede TAC for torsk i den vestlige Østersø,
- arbejder for, at der findes en løsning, der giver mulighed for passende bifangstmuligheder for sild,
- derudover arbejder for, at kvoterne for 2019 som udgangspunkt fastsættes i overensstemmelse med det generelle princip om, at fiskerimulighederne fastsættes på grundlag af forvaltningsplaner, den vi-

denskabelige rådgivning og målsætningen om maksimalt bæredygtigt udbytte (MSY).

Kenneth Kristensen Berth mente, at ministeren kom med en pose blandede bolsjer, hvor især et af dem ikke smagte godt: forslaget om den drastiske reduktion af sildekvoten i den vestlige Østersø. Reduktionen ville betyde, at Fiskernes Filetfabrik A/S i Gilleleje formentlig måtte lukke, ligesom de tilknyttede fiskefartøjer ikke kunne overleve. Regeringen ville ganske vist have en mindre reduktion i kvoten end Kommissionen foreslog, men hvor lille en reduktion ville ministeren stille sig tilfreds med i forhandlingerne? Det var svært at give mandat, hvis ministeren f.eks. sagde, at en reduktion på 60 pct. i stedet for de foreslåede 63 pct. ville være acceptabelt.

Rasmus Nordqvist mente, at der var en modsætning i regeringens tilkendegivelser. På den ene side var dens generelle princip, at kvoterne skulle fastsættes på grundlag af forvaltningsplaner og videnskabelig rådgivning. På den anden side fandt regeringen det vigtigt, at reduktionen af sildekvoter i den vestlige Østersø blev mindre, end Kommissionen foreslog. Men den videnskabelige rådgivning og høringssvarene fra WWF Verdensnaturfonden og Danmarks Naturfredningsforening pegede i den modsatte retning. Skyldtes regeringens modsatte tilkendegivelser, at den kun baserede sig på den videnskabelige rådgivning i tilfælde, hvor rådgivningen går den vej, regeringen i forvejen ville have?

Søren Søndergaard havde samme spørgsmål som Rasmus Nordqvist og bad desuden ministeren forklare, hvorfor Kommissionen heller ikke fulgte den videnskabelige rådgivning.

Ministeren for fiskeri og ligestilling og ministeren for nordisk samarbejde svarede Rasmus Nordqvist og Søren Søndergaard, at det gjaldt om at finde en balance, der både sikrer bæredygtige fiskebestande og afbøder negative socioøkonomiske konsekvenser. Det var også Kommissionens udgangspunkt.

Til Kenneth Kristensen Berth sagde hun, at smertegrænsen for hende gik, hvor der stadig ville være en lille fremgang i biogydemassen. I forhandlingerne ville hun derfor lægge sig på 40-45 pct., som svarer til en fremgang i biogydemassen på 4 pct. En sådan kvote ville ganske vist ikke kunne sikre råvareleverancerne til Fiskernes Filetfabrik A/S, men der var to andre måder at få leverancerne på. Som det var tilfældet med andre fiskebestande, kunne man for det første bytte kvoter med andre lande. For det andet var der sildebestandene i Kattegat og Skagerrak, som skulle håndteres i EU-Norge-forhandlingerne senere på året.

Rasmus Nordqvist medgav, at det gjaldt om at finde en balance, som tog hensyn til socioøkonomiske aspekter, men man skulle også tænke langsigtet. Det

var ikke nok, at man reddede en fabrik nu og her, hvis den ikke kunne overleve på længere sigt. Alternativet var i forvejen skeptiske over for Kommissionens forslag, og regeringen trak det endnu længere i den forkerte retning. Derfor kunne partiet ikke støtte forhandlingsoplægget.

Søren Søndergaard tilkendegav, at Enhedslisten af de samme grunde som Alternativet ikke kunne støtte forhandlingsoplægget.

Kenneth Kristensen Berth var trods ministerens svar stadig bekymret for, at forhandlingerne ville ende med et resultat, der betød, at Fiskernes Filetfabrik A/S måtte lukke og fartøjerne indstille deres fiskeri. Han spurgte, om der skulle træffes beslutning med kvalificeret eller almindeligt flertal.

Han påpegede, at der var en mulighed for, at forhandlingerne mellem EU og Norge ville bryde sammen på grund af usikkerheden om fangstmulighederne omkring Storbritannien efter Brexit. Derfor var de forhandlinger, ministeren nu skulle til, afgørende – man kunne ikke bare vente på at få noget ud af forhandlingerne med Norge, men måtte sikre reducerede kvoter i den vestlige Østersø. Hvorfor havde regeringen i forhandlingsoplægget brugt den bløde formulering ”finder det vigtigt” om en lavere reduktion af kvoten, hvor den ikke engang ”lægger vægt på” det? Ville regeringen i en situation, hvor det ikke var muligt at ændre på tallene, kunne sige ja til en samlet aftale? Det ville han meget nødig legitimere.

Ministeren for fiskeri og ligestilling og ministeren for nordisk samarbejde svarede Kenneth Kristensen Berth, at beslutningen skulle træffes med kvalificeret flertal. Hun prøvede i øjeblikket at nå til enighed i gruppen af kolleger fra landene omkring Østersøen i det såkaldte BALTFISH-regi. Regeringens holdning ville have mere vægt i forhandlingerne, hvis man kunne skabe enighed med de lande først. Der skulle tages hensyn til samfundene omkring havnene, men det nyttede ikke noget, hvis man ikke samtidig sikrer bestandenes overlevelse, for så ville det gå ud over fiskere og producenter på længere sigt.

Hun præciserede, at hun i forhandlingsoplægget ganske vist havde brugt formuleringen ”finder det vigtigt”, men at hun i opsummeringen sagde, at regeringen ”lægger vægt på”, at der blev fastsat en mindre reduktion i TAC, end Kommissionen lagde op til. Det kunne forhåbentlig få Dansk Folkeparti til at støtte forhandlingsoplægget.

Søren Søndergaard mente ikke, at regeringen bare kunne sige, at den baserer sig på videnskabelig rådgivning, for så straks efter at tage hensyn til fabrikker, skorstene og arbejdsløshedsprocenter i stedet – og ende med at gøre noget

andet end det, videnskaben anbefaler. Så måtte regeringen i hvert fald finde nogle andre videnskabsfolk med anbefalinger, den kunne bruge.

Ministeren for fiskeri og ligestilling og ministeren for nordisk samarbejde svarede, at det ville overflødiggøre politikere og forhandlinger, hvis man gjorde, som Søren Søndergaard beskrev, og blot fulgte forskernes anbefalinger i ét og alt. Det var netop på grund af de socioøkonomiske effekter, at landene forhandlede, og ved andre lejligheder havde Enhedslisten fundet den slags anderledes vigtigt. Hun understregede, at Kommissionen hovedsagelig fulgte den videnskabelige rådgivning, idet alle foreslåede kvoter for 2019 var inden for MSY med undtagelse af vestlig sild, hvor der var taget socioøkonomiske hensyn, og østlig torsk, hvor den biologiske rådgivning foreløbig var databegrænset. Der blev gjort meget for at sikre bestandenes bæredygtighed, men ministerens linje var samtidig at undgå den såkaldte yoyo-effekt, hvor kvoterne sættes op og ned hvert år, for i stedet at indføre mere stabile kvotesystemer.

Søren Søndergaard indvendte, at en ordentlig videnskabelig anbefaling sætter nogle rammer og forudsiger nogle konsekvenser af forskellige beslutninger. Det er reel videnskab at oplyse, hvilke muligheder der er, og så kan politikerne træffe nogle valg. Var den reduktion, ministeren havde valgt, videnskabeligt baseret?

Ministeren for fiskeri og ligestilling og ministeren for nordisk samarbejde svarede bekræftende. Det tal, hun lagde sig på, var en option i ICES' rådgivning – en af de modeller, man arbejdede med.

Kenneth Kristensen Berth var stadig bekymret for, at forhandlingerne ville ende utilfredsstillende, eftersom regeringen ikke lagde afgørende vægt på en højere kvote. Derfor kunne Dansk Folkeparti ikke støtte forhandlingsoplægget.

Formanden meddelte, at Socialistisk Folkeparti på forhånd havde meddelt, at de ikke kunne støtte forhandlingsoplægget. Han konkluderede, at der ikke var flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Dansk Folkeparti, Enhedslisten, Alternativet og Socialistisk Folkeparti havde ytret sig imod det.

2. EU/Norge-konsultationer om fiskerimuligheder 2019

– *Udveksling af synspunkter*

Rådsmøde 3643 – bilag 2 (samlenotat side 14)

EUU alm. del (2017-18) – bilag 70 (udvalgsmødereferat side 69, kvoter for 2018 behandlet i EUU 6/10-17)

Ministeren for fiskeri og ligestilling og ministeren for nordisk samarbejde:

Det er af stor betydning for de danske fiskere, at EU-Norge-forhandlingerne om fiskerimulighederne i 2019 afsluttes i 2018, så fiskeriet i norsk zone vil kunne påbegyndes allerede fra årets begyndelse.

I forhandlingerne lægger vi vægt på, at balancen i aftalen sikres i den gensidige udveksling af fiskerimuligheder, så de danske fiskere får deres rimelige andel.

Vi støtter generelt, at kvoterne for 2019 fastsættes på grundlag af den videnskabelige rådgivning, målsætningen om maksimalt bæredygtigt udbytte og fastlagte forvaltningsplaner.

Jeg vil lige bemærke, at der også skal fastsættes foreløbige fiskerimuligheder for sperling på baggrund af ny videnskabelig rådgivning, der blev fremlagt tidligere på ugen. Rådgivningen dækker perioden fra 1. november 2018 til 31. oktober 2019. Vi vil presse på for, at det sker hurtigt, så der ikke kommer et stop i fiskeriet.

3. Forberedelse af det årlige møde i Den Internationale Kommission for bevarelse af tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT), det 21. særlige møde, Dubrovnik, Kroatien 12.-19. november 2018

– *Udveksling af synspunkter*

Rådsmøde 3643 – bilag 2 (samlenotat side 19)

Ministeren for fiskeri og ligestilling og ministeren for nordisk samarbejde:

Generelt ønsker vi også her at sikre et bæredygtigt fiskeri. Regeringen følger løbende det videnskabelige arbejde med at skabe mere information om tunens udbredelse i Skagerrak og Kattegat. Det er en spændende udvikling, at tunen er vendt tilbage til vores farvande, men vi skal sikre os solid dokumentation for tunens tilstedeværelse, hvis vi skal gøre os forhåbning om at få del i fiskerimulighederne. Danmark deltog i organisationens årsmøde i 2017 og vil ligeledes deltage i årsmødet i 2018 i Dubrovnik.

4. Eventuelt

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

5. Siden sidst

Ministeren for fiskeri og ligestilling og ministeren for nordisk samarbejde:

Jeg vil kort nævne, at EU-Kommissionen og Marokko har opnået enighed om en ny fiskeripartnerskabsaftale med tilhørende protokol. Kommissionen fremlagde sine forslag, der skal implementere aftalen i EU-lovgivningen mandag den 8. oktober. Vi vil nu analysere forslagene og høre Rådets Juridiske Tjenestes vurdering af aftalen.

Da vi først netop har modtaget forslagene, forelægger jeg ikke sagen i dag, men vil blot varsle, at jeg vender tilbage til sagen, når vi har fået set nærmere på forslagene. Det kan komme til at gå hurtigt – hvor hurtigt afhænger af, hvordan den videre proces forløber. Hvis forslagene ligger inden for forhandlingsoplægget, som den tidligere fiskeriminister tog i Europaudvalget forud for Rådets godkendelse af forhandlingsdirektiver den 11. april 2018, vil jeg forelægge sagen til orientering.

Punkt 4. Rådsmøde nr. 3642 (udenrigsanliggender) den 15. oktober 2018

EUU alm. del (18) – bilag 21 (kommenteret dagsorden)

Ministeren for fiskeri og ligestilling og ministeren for nordisk samarbejde

ville forelægge dagsordenen til orientering på vegne af udenrigsministeren.

Udg. 1. Centralasien

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3642 – bilag 1 (samlenotat side 2)

Punktet var udgået og samlenotatet trukket tilbage.

2. Libyen

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3642 – bilag 1 (samlenotat side 4)

Rådsmøde 3633 – bilag 3 (skriftlig forelæggelse af 11/7-18)

Ministeren for fiskeri og ligestilling og ministeren for nordisk samarbejde:

Der ventes fokus på to spørgsmål, for det første forberedelserne af den kommende internationale Libyenkonference i Palermo den 12.-13. november, som finder sted på italiensk initiativ; for det andet en generel diskussion af sikkerhedssituationen.

Palermokonferencens overordnede formål er at fastsætte en ny kurs for genopretningen af fred og orden samt facilitering af en styrket stabiliseringsproces i Libyen. Det italienske initiativ bakker således fuldt op om FN's særlige repræsentant Ghassan Salamés handlingsplan for Libyen og er en opfølgning på et lignende møde i Paris i maj, hvor datoen for afholdelse af landets præsident- og parlamentsvalg blev fastsat til den 10. december 2018. Denne dato vurderes nu af FN som urealistisk, og ifølge Italien er der derfor behov for fornyet momentum i forhold til at sikre fremdrift i den politiske proces.

I forlængelse heraf ventes også en generel drøftelse af den aktuelle sikkerhedssituation i Libyen. Siden slutningen af august i år har der været en kraftig genopblussen af vold og ødelæggelse i og omkring Tripoli. Mere end 115 personer skønnes omkommet, heriblandt mange civile, i kampe mellem forskellige militser, der bl.a. strider om adgangen til landets massive olie- og gasressourcer og om indtægter fra smugling med mennesker, våben og narkotika.

Ghassan Salamé har forhandlet flere våbenhviler på plads den seneste tid, og selv om situationen er stabiliseret siden sommerens intense kampe, er den fort-

sat yderst ustabil. Det har sat den hårdt prøvede civilbefolkning under yderligere pres, idet der er meget begrænset adgang til basale fornødenheder og et stigende antal internt fordrevne.

Fra dansk side bakker vi fortsat fuldt op om FN's bestræbelser på at opnå en politisk løsning på krisen. Det er i dansk interesse at bidrage til et fredeligt og stabilt Libyen, der kan tage vare på landets grænser og håndtere den enorme migrationsudfordring med de mange irregulære migranter, der bruger Libyen som transitland.

Danmark støtter FN's arbejde for en bedre migrationshåndtering i Libyen gennem vores bidrag på 150 mio. kr. til EU's Trustfond for Afrika. Derudover bidrager Danmark til stabiliseringsindsatser i Libyen, der søger at genopbygge basal infrastruktur og støtter afholdelse af lokalvalg. Endelig støtter Danmark FN's og Internationalt Røde Kors' humanitære indsatser i landet.

Rasmus Nordqvist fandt det uhyggeligt at høre ministerens voldsomme ord om situationen i Libyen. Hvor bragte EU de kummerlige forhold og forsvaret for basale menneskerettigheder i landet op? Libyen skulle ikke kun handle om den nordlige grænse mod Europa og om at holde folk væk.

Ministeren for fiskeri og ligestilling og ministeren for nordisk samarbejde bekræftede, at hun havde brugt stærke ord, for Libyen stod i en alvorlig situation. Netop derfor var det vigtigt for landene at samarbejde om at påvirke udviklingen i positiv retning. Libyen var ganske vist i stigende grad selv i stand til at patruljere og respondere på nødsignaler, men der var endnu ikke myndighedsstrukturer og kapaciteter, som kunne varetage kontrolopgaver. Derfor var EU-AU-FN-taskforcen nedsat med det formål at adressere migranternes rettigheder i området. Det var en stor opgave, som krævede en betydelig indsats fra alle involverede lande.

Rasmus Nordqvist undrede sig over, at man lagde så meget vægt på patruljering ved Libyens nordlige grænse. Hvad med de øvrige grænser?

Ministeren for fiskeri og ligestilling og ministeren for nordisk samarbejde erklærede sig enig i, at det også var vigtigt at tage sig af forholdene ved landets øvrige grænser, men oplyste samtidig, at det allerede udgjorde en del af EU's indsats.

3. De eksterne aspekter af migration

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3642 – bilag 1 (samlenotat side 6)

EUU alm. del (16) – bilag 895 (udvalgsmødereferat side 1310 og 1314, senest behandlet i EUU 14/6-18)

Ministeren for fiskeri og ligestilling og ministeren for nordisk samarbejde:

Der forventes en bred drøftelse af de eksterne aspekter af migration. FN's flygtningehøjkommissær, Filippo Grandi, og IOM's generaldirektør, António Vitorino, er inviteret til at deltage. Drøftelsen vil pege frem mod det Det Europæiske Råd den 17.-18. oktober 2018, hvor migration er på dagsordenen, og hvor stats- og regeringscheferne vil gøre status over arbejdet med implementeringen af konklusionerne fra Det Europæiske Råd i juni. Derudover forventes drøftelsen at fokusere på erfaringer og opnåede resultater fra den eksterne dimension af migration.

Følgende emner ventes at indgå i den overordnede statusdrøftelse: den aktuelle udvikling i ankomsttal, status over arbejdet med ilandsætningsplatforme og kontrollerede centre, dialogen med tredjelande samt EU-AU-FN-taskforcens arbejde i Libyen for bl.a. at styrke indsatsen med frivillige hjemsendelser og forbedre forholdene for flygtninge og irregulære migranter i landet. Derudover forventes styrkelsen af Den Europæiske Grænse- og Kystvagt (Frontex) og EU's migrationsindsatser i transit- og oprindelseslande at indgå, herunder det kommende Valletta-højniveaumøde i Addis Abeba.

Fra dansk side støtter vi EU's migrationsindsatser med fokus på styrket kontrol ved EU's eksterne grænser, forbedret migrationshåndtering i transit- og oprindelseslande, imødegåelse af de grundlæggende årsager til irregulær migration samt styrket samarbejde om tilbagetagelse. EU's indsatser på den eksterne migrationsdagsorden har de seneste år leveret positive resultater i form af et overordnet fald i ankomsttal og et styrket samarbejde med bl.a. de afrikanske lande om denne dagsorden.

Danmark bidrager aktivt hertil. F.eks. er Danmark med et bidrag på 150 mio. kr. fjerdestørste bidragsyder i absolutte tal til EU's Trustfond for Afrika. Derudover bidrager Danmark løbende til Frontex, og regeringen ønsker at styrke det danske bidrag i 2019 betydeligt.

4. Den Centralafrikanske Republik

- *Politisk drøftelse/Rådskonklusioner*
Rådsmøde 3642 – bilag 1 (samlenotat side 8)

Ministeren havde ingen kommentarer til dette punkt.

5. EU sanktionsregime for kemiske våben

- *Vedtagelse*
Rådsmøde 3642 – bilag 1 (samlenotat side 10)

Ministeren for fiskeri og ligestilling og ministeren for nordisk samarbejde:

Det er positivt, at der nu vedtages et EU-sanktionsregime for kemiske våben. Der er brug for nye og stærke værktøjer. EU-sanktionsregimet giver os mulighed for at sanktionere alle, der spreder og bruger kemiske våben ved at ramme dem økonomisk og give dem indrejseforbud i EU.

Skripal-sagen og Syrien vidner på tragisk vis om, at truslen fra kemiske våben er grænseløs, reel og alvorlig. Sanktionsregimet sender et klart signal om, at vi i EU står sammen om at forhindre udvikling, anskaffelse og brug af kemiske våben, og at vi vil holde de ansvarlige til regnskab.

Der har været stor villighed hele bordet rundt – også fra dansk side – til at få EU-sanktionsregimet hurtigt på plads. Det er det nu. Det haster med at styrke vores forsvar mod truslen fra kemiske våben, og vi gør det bedst i fællesskab.

6. Eventuelt

Konnektivetsstrategien for Europa og Asien

Ministeren for fiskeri og ligestilling og ministeren for nordisk samarbejde: I forbindelse med rådsmødet ventes der vedtaget rådskonklusioner om konnektivetsstrategien for Europa og Asien, som EU for nyligt lancerede. Strategien dækker over infrastrukturudvikling, udveksling og samarbejde, der forbinder os på tværs af kontinenter og landegrænser, og som skaber nye muligheder for handels- og mellemfolkelige forbindelser. Strategien vil bl.a. betone bæredygtighed, høje sociale og miljømæssige standarder, respekt for individuelle rettigheder og regelbaseret fremme af investeringer og handel. På ASEM-topmødet den 18.-19. oktober i Bruxelles vil vi drøfte, hvordan vi kan styrke forbindelserne mellem Asien og Europa.

Rasmus Nordqvist spurgte, om konnektivetsstrategien var et modsvar til Kinas Road and Belt Initiative. I øvrigt udtrykte han fuld opbakning til strategien.

Ministeren for fiskeri og ligestilling og ministeren for nordisk samarbejde svarede, at det ikke handlede om Kina versus EU, men om, at EU varetog sine interesser i Asien generelt. Det samarbejdede EU gerne med Kina om. Strategien handlede ikke om enkeltlande, men om mange lande. Danmark bidrog aktivt bl.a. som medstifter af Den Asiatiske Infrastrukturinvesteringsbank (AIIB) og via multilaterale udviklingsbanker. Regeringen prioriterede, at EU var med til at sætte dagsordenen, så man fik mange lande tænkt med i indsatsen.

Venezuela

Ministeren for fiskeri og ligestilling og ministeren for nordisk samarbejde: Endelig forventer jeg, at der under rådsmødets frokost gennemføres en drøftelse om situationen i Venezuela. Fokus forventes her at være på, hvordan EU bedst kan bidrage til, at der findes en fredelig løsning i Venezuela, og hvordan EU kan understøtte nabolandene i den aktuelle situation med massiv udvandring af flygtninge fra Venezuela.

Saudi-Arabien

Søren Søndergaard spurgte, om Saudi-Arabien og sagen med den forsvundne journalist Jamal Khashoggi kunne blive et emne under frokostdrøftelsen. Og kunne ministeren gentage, hvad regeringen havde udtalt eller foretaget sig i sagen? At man sender agenter til et andet land for at myrde egne eller andre landes statsborgere er fuldstændig uacceptabelt. Det var en absurd sag, som åbne for nye måder at få folk til at forsvinde på, som kunne udnyttes overalt, hvor der findes ambassader og konsulater. Det måtte vække den allerstørste bekymring og protest. Heldigvis havde en række EU-lande allerede meldt klart

ud og krævet en undersøgelse af, hvad der var foregået. Ville regeringen sørge for at tage det op i forbindelse med mødet?

Ministeren for fiskeri og ligestilling og ministeren for nordisk samarbejde svarede, at vurderingen var, at det ikke ville blive et emne til drøftelse. Hun var ikke bekendt med, at regeringen havde udtalt sig om sagen endnu.

Søren Søndergaard undrede sig over den selektive reaktion på forskellige begivenheder. Han mindede om, hvordan EU og Vesten i øvrigt havde fordømt attentatet mod Sergej Skripal og hans datter i Salisbury. I denne sag foretog EU sig intet. Det var underligt og pinligt, at det pludselig var Tyrkiets præsident Erdoğan's rolle at forsvare ytringsfriheden – samtidig med at Tyrkiet selv var blevet verdens største fængsel for journalister.

Ministeren for fiskeri og ligestilling og ministeren for nordisk samarbejde understregede, at der ville komme en reaktion, hvis man fik mere viden, og det viste sig, at Saudi-Arabien stod bag Khashoggis forsvinden.

7. Siden sidst

Ministeren havde ingen kommentarer til dette punkt.

Punkt 5. Tidlige forelæggelser

Formanden oplyste, at erhvervsministeren kun ville forelægge to af de tre tidlige forhandlingsoplæg, der var på udvalgsmødets dagsorden. Regeringen ville forelægge Kommissionens forslag om ændring af bemyndigelsesforslag på statsstøtteområdet på et senere tidspunkt.

FO a) Forslag til ændring af Rådets forordning nr. 2015/1588 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på visse former for horisontal statsstøtte

KOM (2018) 0398

KOM (2018) 0398 – bilag 2 (sammenotat)

EUU alm. del (18) – bilag 21 (kommenteret dagsorden)

Erhvervsministeren: Regeringen forelægger ikke i dag Kommissionens forslag om ændring af bemyndigelsesforordningen på statsstøtteområdet. Der er fortsat nogle udeståender, som regeringen har behov for at drøfte, før vi forelægger forslaget. Jeg vil derfor forelægge Europaudvalget forslaget på et senere tidspunkt.

FO b) Brugen af digitale værktøjer og processer inden for selskabsret

KOM (2018) 0239

KOM (2018) 0239 – bilag 2 (sammenotat)

EUU alm. del (18) – bilag 21 (kommenteret dagsorden)

Erhvervsministeren: Lad mig starte med direktivforslaget om brugen af digitale værktøjer og processer inden for selskabsretten. Forslaget er en del af selskabspakken, som Kommissionen fremsatte i april 2018. Sagen forelægges udvalget nu, idet forhandlingerne indtil videre har været relativt uproblematisk. Vi forventer derfor, at Ministerrådet når til enighed om en fælles holdning senest inden udgangen af 2018 år. Sagen forelægges til tidligt forhandlingsoplæg.

Baggrund og formål

Danmark er i dag førende i EU, hvad angår digitalisering på selskabsretsområdet, herunder digital virksomhedsregistrering og digital indberetning af virksomhedsoplysninger. Men ikke alle andre medlemsstater har samme digitale udgangspunkt.

Manglen på digitale løsninger på tværs af medlemsstaterne skaber administrative byrder for virksomhederne – navnlig for dem, der driver virksomhed i flere medlemsstater. Hvis man ét sted skal registrere sig på papir og med laksejl og

et andet sted møde personligt op, skaber det unødige byrder, når man driver virksomhed på tværs af grænser.

Med forslaget ønsker Kommissionen at digitalisere processerne for registrering og den løbende indberetning af selskabsoplysninger til offentlige myndigheder, så det bliver lettere for virksomhederne på tværs af EU. Kapitalselskaber i EU, dvs. aktieselskaber, anpartsselskaber og partnerselskaber, kan efter forslaget blive registreret, oprette filialer og indberette dokumenter til de nationale virksomhedsregistre digitalt. Det gør procedurerne i EU hurtigere og mere omkostningseffektive.

Forslaget

Direktivforslaget vil medføre en række ændringer i forhold til de gældende regler, som jeg her kort vil gennemgå:

Først foreslås det, at medlemsstaterne udvikler digitale løsninger, som gør det muligt for kapitalselskaber og filialer at registrere sig samt ændre og indberette selskabsoplysninger digitalt. Det kan man allerede i Danmark.

Det foreslås i forlængelse heraf, at digital registrering af et kapitalselskab eller en filial skal afsluttes inden for 5 arbejdsdage for at sikre en ensartet, hurtig proces.

Forslaget understøtter, at borgere og virksomheder kun skal indgive de samme oplysninger til offentlige myndigheder én gang.

Forslaget medfører også en udvidelse af registersammenkoblingssystemet Business Register Interconnection System (BRIS), hvor borgere har adgang til visse oplysninger om selskaber og filialer i alle medlemsstaterne.

Kommissionen foreslår desuden at udvide listen over de virksomhedsoplysninger i medlemsstaternes registre, der som minimum skal være gratis tilgængelige for interesserede borgere og virksomheder.

Det foreslås, at medlemsstaterne sikrer, at visse elektroniske identifikationsmidler, eksempelvis NemID, skal kunne anvendes til at identificere borgere i forbindelse med digital registrering og indberetning af registreringsoplysninger på tværs af grænserne.

Forslaget indeholder dog også mulighed for, at medlemsstaterne kan fravige reglerne om anerkendelse af elektroniske identifikationsmidler i tilfælde af reel mistanke om svig, herunder ved mistanke om identifikationsforfalskning. Kom-

missionen foreslår i denne forbindelse, at medlemsstaterne kan kræve fysisk fremmøde.

Herudover foreslår Kommissionen, at medlemsstaterne kan anmode andre medlemsstater om oplysninger i frakendelses- og konkurskarantæneregistre. Det kan f.eks. være informationer om, hvorvidt en person, som gerne vil registreres som direktør i et selskab, er frakendt retten til at være direktør i en anden medlemsstat.

Forslaget vil kun komme til at gælde for kapitalselskaber og deres filialer, som i forvejen er reguleret af det gældende selskabsdirektiv.

FO *Regeringens holdning*

Regeringen støtter generelt at revidere reglerne i selskabsdirektivet med henblik på en digital omstilling i hele EU. Det kan lette byrder og gøre det nemmere at bevæge sig ud over Danmarks grænser.

Regeringen arbejder for at sikre en balanceret tilgang til registreringsreglerne: Vi skal sikre større mobilitet for danske virksomheder, som ønsker at etablere sig i et andet medlemsland, men uden samtidig at stille urimelige registreringskrav til virksomheder.

Regeringen lægger vægt på, at registreringen af selskaber er hurtig og effektiv, og at der er mulighed for at foretage kontroller af de dokumenter og oplysninger, som selskaber indberetter, så svig kan imødegås effektivt.

Regeringen arbejder også for, at medlemsstater kan vælge at udvide registreringsfristen til 21 dage. På den måde får medlemsstaterne mulighed for at foretage en tilstrækkelig kontrol af det registrerede.

Regeringen støtter anvendelsen af det såkaldte engangsprincip, som sikrer, at virksomheder ikke skal indberette de samme oplysninger til myndigheder i flere forskellige medlemsstater. Dette vil være en lettelse af byrder i forhold til i dag, hvor selskaber i nogle tilfælde skal registrere de samme informationer flere steder og på forskellige måder.

Regeringen støtter desuden, at dokumenter i virksomhedsregistre skal være i maskinlæsbart og søgbart format – eller som strukturerede data, som det hedder. Det vil sige, at virksomhedsoplysningerne skal være i et dokumentformat, hvor indholdet kan læses af en computer, så der kan søges i dokumenternes indhold. Strukturerede data går desuden ud på, at søgeresultater kan præsenteres så let og enkelt for søgeren som muligt. Det vil gøre virksomhedsoplysningerne lettere tilgængelige.

Endelig arbejder regeringen for, at reglerne i direktivet generelt er i overensstemmelse med de gældende danske regler. På den måde kan vi begrænse de administrative byrder for erhvervslivet og det offentlige, og at eventuelle omkostninger forbundet med forslaget står mål med de forventede gevinster.

Afslutning

Afslutningsvis vil jeg gerne understrege, at regeringen ønsker direktivet vedtaget, fordi en øget digitalisering af selskabsretten generelt gør det nemmere at være virksomhed i både Danmark og det øvrige Europa. Og ikke mindst vil virksomheder med vækstpotentiale nemmere kunne registrere og etablere sig i andre lande. Regeringen støtter altså en digitalisering af processerne for registrering og løbende indberetning af selskabsoplysninger til offentlige myndigheder i alle medlemsstater. Det kan lette byrder og gøre det hurtigere og mere omkostningseffektivt at etablere kapitalselskaber på tværs af EU. Jeg håber på den baggrund, at udvalget kan støtte regeringens linje.

Kenneth Kristensen Berth meddelte, at Dansk Folkeparti støttede forhandlingsoplægget.

Søren Søndergaard spurgte, hvad direktivforslaget betød for mulighederne for at oprette kommanditselskaber.

Erhvervsministeren svarede, at det ikke betød noget, fordi kommanditselskaber ikke var omfattet.

Søren Søndergaard meddelte, at Enhedslisten ikke kunne støtte forhandlingsoplægget.

Formanden konkluderede, at der ikke var flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, da det kun var Enhedslisten, som havde ytret sig imod det.

FO c) Grænseoverskridende omdannelser, fusioner og spaltninger

KOM (2018) 0241

KOM (2018) 0241 – bilag 2 (samlenotat)

EUU alm. del (18) – bilag 21 (kommenteret dagsorden)

Erhvervsministeren: Også dette forslag er en del af selskabspakken og forventes ligeledes færdigforhandlet i Ministerrådet senest inden udgangen af 2018. Sagen forelægges med henblik på tidligt forhandlingsoplæg.

Baggrund og formål

Formålet med forslaget er at gøre det lettere og billigere for selskaberne at omstrukturere og flytte inden for det indre marked. Som det er nu, er der ikke fælles regler for grænseoverskridende spaltninger og omdannelser – det vil sige flytning af et selskabs hjemstedsadresse. Det kan medføre unødige barrierer og byrder for selskaberne, som skal leve op til forskellige regelsæt fra medlemsstat til medlemsstat.

Forslaget forsøger at imødekomme dette via harmoniserede regler om grænseoverskridende omdannelser og spaltninger. Samtidig foretages ændringer i de eksisterende regler for grænseoverskridende fusioner. Derudover skal forslaget også sikre bedre beskyttelse af kreditorer, medarbejderrepræsentation og kapitalejere, når et selskab omstrukturerer. Det sker altså ved, at der i alle medlemsstater skal indføres regler for beskyttelsen.

De foreslåede regler vil bidrage til øget konkurrence og mere fair markedsadgang på det indre marked ved, at det bliver lettere at foretage grænseoverskridende omstruktureringer i samtlige medlemsstater. Det vil dermed medføre positive samfundsøkonomiske konsekvenser.

Forslagets indhold

Forslaget omfatter nye regler for, hvilken procedure et selskab skal følge, hvis man vil spalte det op eller flytte hjemsted. Forslaget lægger også op til enkelte ændringer af de gældende regler for grænseoverskridende fusioner, så de ensrettes med de nye regler om hjemstedsflytning og spaltning.

Forslaget lægger op til at indføre en fælles procedure, som et selskab skal følge, hvis det ønsker at omstrukturere – altså enten spalte sig op, flytte hjemsted eller fusionere. Proceduren – som er beskrevet i ni trin i samlenotatet – skal sikre transparens om omstruktureringen samt inddragelse af kapitalejere og medarbejdere. Det sker ved at stille krav om bl.a. rapporter om omstruktureringen, som skal forelægges for kapitalejere, medarbejdere og eventuelle kreditorer.

Som udgangspunkt skal det være muligt for selskaber at indgive alle de krævede oplysninger digitalt.

Der er også indsat særlige beskyttelsesregler, som skal forhindre, at grænseoverskridende omstruktureringer kan anvendes til at omgå nationale skatteregler og nationale regler om medarbejderrepræsentation eller skade kreditorers eller kapitalejernes interesser.

Endelig indeholder forslaget specifikke foranstaltninger, som skal hjælpe de nationale myndigheder med at bekæmpe svig, herunder mulighed for at kræve personligt fremmøde for den kompetente myndighed ved mistanke om svig.

Forslaget vil kun komme til at gælde for kapital selskaber og deres filialer, som i forvejen er reguleret af det gældende selskabsdirektiv, ligesom tilfældet var ved det foregående forslag.

FO *Regeringens holdning*

Regeringen støtter forslaget, da det vil muliggøre grænseoverskridende omstruktureringer i samtlige medlemsstater og bidrage til at sikre en ensartet retstilstand.

Regeringen arbejder for, at procedurerne ved grænseoverskridende fusioner, spaltninger og flytning af hjemsted lettes endnu mere. Der er brug for endnu mere klarhed om reglerne, en bedre anvendelighed og øget retssikkerhed for virksomhederne.

Regeringen lægger vægt på, at reguleringen sikrer en beskyttelse af kapitalejere, kreditorer, medarbejderrepræsentanter og medarbejdere, så deres rettigheder ikke undermineres i forbindelse med grænseoverskridende omstruktureringer. Herunder lægger regeringen vægt på at styrke de oplysninger, der gives til medarbejderne. I den forbindelse er det vigtigt for regeringen, at reglerne udarbejdes på en hensigtsmæssig og anvendelig måde.

Regeringen arbejder for, at samtlige typer af grænseoverskridende spaltninger bliver omfattet af forslaget for at mindske de administrative byrder for erhvervslivet. Forslaget lægger op til, at kun spaltninger til nye selskaber skal være omfattet af reglerne. Men selskaber kan også spaltes ved at lægge aktiver i eksisterende selskaber, hvilket ikke er omfattet af reglerne.

Regeringen arbejder for, at den nye regulering af grænseoverskridende hjemstedsflytning og spaltning i videst muligt omfang svarer til den eksisterende regulering af grænseoverskridende fusioner. Der findes allerede regler her, og det er smartest for virksomheder, at vi strømliner, da de eksisterende regler i sagens natur i forvejen er velkendte for virksomhederne.

Regeringen arbejder for at finde en hensigtsmæssig og operativ model for, at den kompetente myndighed i oprindelsesmedlemslandet udpeger en uafhængig

sagkyndig. Samtidig arbejder regeringen for at reducere de opgaver, som denne sagkyndige skal have, så de svarer til de nuværende regler i forbindelse med grænseoverskridende fusioner.

Ifølge forslaget skal den uafhængige sagkyndige bl.a. udarbejde en rapport, der som minimum skal indeholde en detaljeret vurdering af nøjagtigheden af de oplysninger og dokumentation, som selskabet har leveret. Den skal også indeholde en beskrivelse af alle faktuelle elementer, som den kompetente myndighed skal bruge til at foretage en tilbundsgående vurdering af, om den påtænkte grænseoverskridende omstrukturering udgør et såkaldt kunstigt arrangement.

Dette kan blive en langvarig, tung og potentielt dyr proces, som ikke er proportionel, og som vil udgøre en byrde og en hindring for grænseoverskridende omstruktureringer.

Regeringen støtter muligheden for at kræve fysisk fremmøde hos den kompetente myndighed, når der måtte være reel mistanke om svig.

Regeringen arbejder for, at konceptet "kunstigt arrangement" udgår af direktivforslaget for at undgå unødvendigt byrdefulde regler og for at hindre, at der foretages regulering af skattemæssige forhold i nærværende forslag. Det bør i stedet reguleres gennem skatteretten. Konceptet er uklart, og danske myndigheder har derfor ikke mulighed for at vurdere om en konkret grænseoverskridende omstrukturering udgør et kunstigt arrangement.

Regeringen støtter i stedet muligheden for at kræve fysisk fremmøde hos den kompetente myndighed, når der måtte være reel mistanke om svig.

Afslutning

Afslutningsvis vil jeg gerne understrege, at regeringen ønsker direktivet vedtaget, fordi forslaget vil gøre det lettere og billigere for selskaberne at omstrukturere sig, som de ønsker. Derfor ønsker vi, at virksomhederne kan foretage disse tilpasninger uden at blive mødt af barrierer og byrder.

Regeringen støtter, at procedurerne for omstrukturering lettes ved at skabe ensartethed mellem de nye regler for spaltninger og hjemstedsflytning samt de eksisterende regler for fusioner. Dette samtidig med, at kapitalejere, kreditorer, medarbejderrepræsentanter sikres den rette beskyttelse. På baggrund af alle disse gode argumenter håber jeg, at udvalget kan støtte regeringens linje.

Kenneth Kristensen Berth måtte skuffe ministeren med, at Dansk Folkeparti ikke kunne støtte forhandlingsoplægget. Kommissionens forslag var allerede enormt bureaukratisk, og regeringen gjorde det værre ved at ville af med den del af bureaukratiet, der trods alt havde relevans – nemlig punkt 6 om de kunstige arrangementer. Det var absurd, at myndighederne ikke ville få mulighed for at skride ind over for proformaaktiviteter, bare virksomheden fulgte procedurens ni trin.

Rasmus Nordqvist bad ministeren om regeringens holdning til LO's hørings-svar. LO mente ikke, at Kommissionen i tilstrækkelig grad fremhævede medarbejderrettigheder og fandt generelt, at direktivforslaget manglede initiativer, som kunne øge medarbejderindflydelsen i virksomhederne. Hvor var der taget hensyn til det i forhandlingsoplægget?

Søren Søndergaard meddelte, at Enhedslisten ikke støttede formålet med pakken, nemlig at man gør det lettere for en virksomhed betingelsesløst at flytte til et andet land. Derfor kunne han heller ikke støtte forhandlingsoplægget.

Han spurgte, om der var tale om totalharmonisering, eller om forslaget gav medlemslandene mulighed for at indføre strammere regler. Var ministeren i øvrigt enig i DI's tilkendegivelse om, at det ikke er en omgåelse af reglerne, når virksomheder flytter til et land med mere fordelagtig lovgivning?

Han spurgte desuden med henvisning til samlenotatets punkt 3, hvilke polske nationale regler der var til hinder for etableringsretten i Polbud-dommen. Det var fint, hvis svaret blev oversendt skriftligt.

Endelig spurgte han, om forslaget ville gøre det vanskeligere for Danmark at indføre regler om opsplitning af store, multinationale selskaber, som også har etableret enheder i andre EU-lande. Også dette svar kunne oversendes skriftligt.

Peter Hummelgaard Thomsen bad ministeren om en uddybning af, hvor i forhandlingsoplægget der forekom initiativer til beskyttelse af medarbejdere ved omstruktureringer.

Han ville egentlig gerne give mandat, men var i tvivl om, hvad det overordnede formål med direktivforslaget var. Hvilket problem forsøgte man at løse og for hvem? Ministeren havde flere gange nævnt, at formålet var at gøre det lettere for selskaber at flytte hjemsted, men mange selskaber valgte at flytte til Irland og til dels Holland af skattespekulative årsager. Hvordan blev der taget hensyn til den del af problematikken i forslaget?

Erhvervsministeren svarede Peter Hummelgaard Thomsen, at formålet var at skabe mindre bureaukrati for virksomheder, der ønsker at etablere sig i et andet EU-land. Derfor var han ked af Kenneth Kristensen Berths karakteristik af forslaget som bureaukratisk. I dag var der forskellige procedurer i de forskellige lande. Forslaget ville sikre, at landene fik de samme procedurer, hvorved det ville blive lettere og mere fair for virksomhederne. Det var bestemt ikke en del af formålet at gøre det nemmere for virksomhederne at unddrage sig skat. Forsla-

get indeholdt nogle mekanismer til ekstra kontrol i tilfælde af svig. Større gennemsigthed ville i sig selv også gøre det lettere at finde ud af, hvad der foregår. Men skatteunddragelse skal ikke bekæmpes ved at holde fast i tunge bureaukratiske procedurer – det skal i stedet adresseres via skattelovgivningen.

På Rasmus Nordqvists spørgsmål svarede han, at forslaget ville styrke medarbejderrettighederne via en procedure, hvor der skal udarbejdes rapporter, som opridser selskabernes medarbejderrepræsentation, og som sikrer, at medarbejderrepræsentationen i selskabets ledelse ved flytning til et andet land mindst skal svare til repræsentationen i det land, virksomheden flytter fra. Forslaget handlede ikke om f.eks. arbejdsmiljøregler. Den slags måtte diskuteres i andre fora.

Regeringen ville arbejde for en separat rapport, så det blev nemt at se, hvilken repræsentation medarbejderne allerede havde. På den måde kunne man sikre, at der ikke blev slækket på repræsentationen ved flytning til et andet land. Det var udtryk for, at regeringen havde lyttet til nogle partiers bekymringer, men også, at regeringen selv var enig i dem.

Til Søren Søndergaard sagde han, at der var tale om minimumsharmonisering, ikke totalharmonisering, og at der ikke var noget i forslaget, som ville gøre det vanskeligere at opsplitte store selskaber.

NOT Spørgsmålet om Polbud-dommen ville han gerne besvare skriftligt.

Kenneth Kristensen Berth forstod ikke, hvorfor regeringen ville have bestemmelsen om kunstige arrangementer taget ud, når ministeren i øvrigt sagde, at regeringen var enig i de dele af forslaget, som vedrørte bekæmpelse af skattepekulation. Bestemmelsen om de kunstige arrangementer var netop et forsøg på bekæmpelse af skattepekulation. Kunne ministeren forklare, hvordan det gav mening?

Desuden spurgte han, hvilke yderligere kriterier et land ville kunne tilføje til den foreslåede nitrinsraket. Den mulighed måtte foreligge, når der var tale om minimumsharmonisering. Men samtidig fjernede det vel grundlaget for strømlining af reglerne, at der ikke var tale om totalharmonisering?

Rasmus Nordqvist spurgte, hvordan LO's kritiske hørings svar var afspejlet i forslaget. Han ville gerne støtte forhandlingsoplægget, men kunne ikke lide, at regeringen ville udvande bestemmelsen om de kunstige arrangementer. Kunne ministeren ikke rykke sig på dette punkt? Man måtte sikre sig, at de ellers fornuftige forslag ikke ville blive brugt til omgåelse af medarbejderrettigheder og skatteregler. Det var kraftigt fremhævet i samlenotatet, at det var vigtigt for rege-

ringen, og det var derfor svært at forstå, at regeringen ville af med de kunstige arrangementer.

Peter Hummelgaard Thomsen gav ministeren ret i, at skattespekulation skulle bekæmpes via skattelovgivningen. Men man kom ikke uden om, at det ofte er måden, selskaber er konstrueret på, der muliggør skattedumping og et skatteræs mod bunden i hele Europa. Kunne ministeren sætte flere ord på, hvorfor regeringen mente, at man ikke burde stille krav til et kunstigt arrangement? Og var ministeren villig til at tilrette sit mandat, inden partierne meldte ud, om de kunne støtte forhandlingsoplægget?

Erhvervsministeren gentog, at rapporterne om medarbejderrepræsentation var en måde at sikre medarbejderrettigheder på. Han fremhævede yderligere de regler, der skulle sikre, at medarbejderrepræsentationen forblev den samme ved flytning til et andet land. Endelig ville man ikke kunne omdanne en virksomhed til selskabsformer uden mulighed for medarbejderrepræsentation. Alle tre dele ville regeringen arbejde for at fastholde i forslaget.

Regeringen mente, at bestemmelsen om kunstige arrangementer skulle fjernes, fordi begrebet var uklart. Hvis det fik lov at blive et gummibegreb, kunne det medføre uensartet praksis i medlemslandene, som ellers var det, forslaget skulle forhindre. Men han ville gerne justere mandatet sådan, at regeringen ville arbejde for, at det blev præciseret, hvad begrebet kunstige arrangementer bestod i, og som specifikt nævnte, hvad kriterierne ville være for, at et selskab ville blive forhindret i at etablere sig i et andet land. Det var også vigtigt, at bestemmelsen passede ind i dansk selskabsret, men det var endnu ikke klart, om den gjorde det.

Man skulle selvfølgelig undgå skattespekulation, men man kom ikke udenom, at virksomheder fortsat ville overveje, om de skulle flytte derhen, hvor selskabs-skatten er lavest. Hvis man mener, at det er et stort problem, skal man ikke løse det i et direktiv om selskabsret og strukturer. Men der var forhåbentlig bred enighed om i Folketinget, at det er entralt for det indre marked, at virksomheder nemt kan etablere sig og oprette afdelinger rundt om i Europa.

Formanden mindede udvalget om muligheden af at bede ministeren komme tilbage og forelægge sagen igen, når forhandlingerne var nået længere, og man vidste mere om, hvad det var lykkedes regeringen at få igennem.

Peter Hummelgaard Thomsen mente, at det var en god idé, hvis udvalget bad ministeren komme tilbage og forelægge sagen igen. Det var fair nok, hvis regeringen bare havde ønsket bestemmelsen om de kunstige arrangementer fjernet, fordi det var et gummibegreb, og regeringen gerne ville have indsnævret begre-

bet. Men det var fint, hvis ministeren ville ændre i forhandlingsoplægget, så regeringen ville arbejde for at præcisere begrebet kunstigt arrangement i stedet for at fjerne bestemmelsen – og så kunne udvalget vende tilbage til diskussionen senere.

Han indvendte igen over for ministeren, at bekæmpelsen af skattespekulation også handler om selskabers konstruktioner og ikke kun om skattereglerne. Selvfølgelig skulle danske og europæiske selskaber have mulighed for at etablere sig rundt om i Europa. Problemet var, når et selskab opretter en afdeling via et skuffeselskab, hvilket især sker i Luxembourg, Holland og Irland.

Rasmus Nordqvist tilkendegav, at Alternativet ville være tilfredse, hvis regeringen ville arbejde for en præcisering af begrebet kunstigt arrangement i stedet for at fjerne bestemmelsen. Hvis ministeren ville komme tilbage til udvalget, kunne partiet bakke op om forhandlingsoplægget.

Erhvervsministeren tolkede medlemmernes udsagn på den måde, at der ikke var flertal imod forhandlingsoplægget, hvis han sørgede for at tilrette det, sådan at regeringen arbejdede for at få klarlagt, hvad der mentes med begrebet kunstige arrangementer og fik det gjort operativt med en præcis beskrivelse af, hvornår man ikke ønsker, at omstruktureringer kan finde sted. Han ville så tage det mandat med videre og komme tilbage til udvalget senere for at orientere om fremdriften på forslaget.

Formanden havde ikke flere på spørgelisten og forstod det sådan, at medlemmerne samtykkede. Han konkluderede, at der ikke var flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Dansk Folkeparti, Enhedslisten, Alternativet og Socialistisk Folkeparti havde ytret sig imod det. Socialistisk Folkeparti havde givet deres holdning skriftligt til kende inden mødet.

Mødet sluttede kl. 13:57